

PROBLEMATVM CAMERALIVM, 1614, 3

Sine

CONTROVERSARVM
IN SVMMO IMPERII TRIBVNALI

li opinionum, ad Dn. ANDREAE GAILLII

Obferuationes Camerales accommodatarum, &
in vtramq; partem fuis fundamentis
excuffarum,

DISPVATIO PRIMA,

Continens

Notatu digniffima de PRIVILEGIO PRI-
MARVM INSTANTIARVM, quas vocant Auftre-
gas, die Aufträge, & inter alia etiam quafdam annexas

animaduersiones in primam GALLII

Obferuationem:

Quam

PRAESIDENTE

HENRICO-ANDREA CRANIO,

I. V. D. & in Ill. Acad. IVLIA Professore publico,
antehac defendit

CAROLVS FORSTERVS,

VALENTINI ICTI fil. Heidelberg.

nunc

*Secundò in lucem edita, à multis
defiderata.*

HELMAESTADI,

Ex officina IACOBI LVCII,

MDCXIV.

18.

PROBLEMATVM CAROLINVM
D. M.
CONTRA VERSA RVM
IN SVMMO IMPERII TRIBVNAL
II opinionum ab D. ANDREA GALII
Oppositiones Camerales accommodatum, &
in vtriusque partis suis fundamentis
excussarum
DISPVATIO PRIMA

Notata dignissima de PRIVILEGIO PRI-
MARVM INSTANTIVM, quas vocant Austre-
gas sic suspensas & inter alia etiam quibusdam annexas
analogas in primam GALII
Observationes

PRÆFATIO
HENRICO-ANDREÆ CRANIO
I. V. D. & in Ill. Acad. Julii Professore publico
amicè delecto

CAROLVS FORSTERVS
V. A. M. J. I. O. H. I. S. B. E. R. G.
Secundo in lucem edita, multa
delectata

H. M. A. S. T. A. D. T.
Ex officina I. G. O. A. I. V. G. I. A.
M. D. C. L. X. I. V.

PROBLEMATVM CAMERALIYM
Disputatio I.

Quam
Vna cum quibusdam appendicibus διαγεγραμμένων ad Cl. viri Dn.
Andrea Gaillij obs. 1. lib. 1. accommodatis.

Præside

HENRICO ANDREA CRANIO VVarstensi,
Tuebitur

CAROLVS FORSTERSVS, Valentini ICTi filius,
Heidelbergensis.

Problema I.

AD Cesarei tribunalis ἀνεξουσίαν temerè ne quis
abruptatur, difficiendum prius, habeatne reus con-
ueniendus priuilegium primarum instantiarum,
quas vocant aufstregas, die Aufsträge / als da des heil-
gen Reichs Stände entstehende Zueyung / zantch vnd
srrung vnter inen selbst / so viel möglich sollen beylegen
vnd vergleichen. Sed hic primum sub incudem reuocare li-
bet, an titulus V. Ordin. Camerae part. 2. etiam ad principem
requisitum extendi possit?

AFFIRMAT

DN. Ioach. Mysing. cent. 1. obs. 91.
in pr. ibi: Si Princeps vel Comes
requisitus fuerit, ut iuxta priuilegium
prime instantiae, vermög der aufsträg/
ipse denominet tres principes, ex qui-
bus actor eligit iudicem; & talis re-
quisitus tantum unum designarit, quē
non acceptet actor: si deinde sit lapsum
tempus mensuratum, an eadem suppli-
canti

NEGAT

EVM erroris & incogitantiae
arguens Pet. Frider. Mindan. de
process. Cam. lib. 1. cap. 19. sect. 6. MO-
VETVR. Quia in d. tit. 5. Princeps
nec actor nec reus constituatur, & in
tit. 3. Ordin. Camerae tantum actor sit.
¶ Imò in d. tit. 5. nulla mentio fit prin-
cipis: Neg, uti videtur, conueniet id
cum tribus istis hominum secundum
aufstre-

PROBLEMATVM CAMERALIVM

anti in Camera sint decernendi processus? Aff. quia formâ legis non seruata, totus corrumpit actus: arg. eorû, que tradit D. Gail. 1. obs. 1. n. 36. & 1. obs. 2. n. 7. ¶ *Austrag* an locum habeant in mandatis de relaxando captiuo, etiam cum clausula, dicemus inf. ad D. Gailij obs. 19.

austregas conueniendorum ordinibus, de quib. vide Christophorû Schwann in process. *Camer.* lib. 1. c. 2. 3. 4. 5. 6. Confer Dn. Gailium O. 1. nu. 17. ¶ *Austrag* an locum habeant, in commissionibus ad perpetuam rei memoriam V. Gail. inf. obs. 93. n. 2. H

CONNEXVM.

- ad Gail. d. 1. *An Principes ciuitatem Imperialem, coram austregis conuenire possint? Quod, ne diuorem respectu Pralatorum, Comitum, Baronum, Nobilium videantur habere causam, contra Gailium (1. obs. 1. n. 20. quem sequitur Mindan. lib. 1. de Proc. Cam. c. 19. n. 10.) affirmare non erubescit Fichardus (p. 2. consil. 129. q. 3.*
- obs. 1. n. 20.
2. *An differentia sit inter Frey vnd Reichs Statt? vide compilat. Symphor. tom. 3. lit. F.*
3. *Quid si per confessionem partis actoris in continenti probata sit intentio, vtrum austrag locum habeant; an verò à præcepto incipi possit condemnatorio, & mandari, ut soluat sine clausula? posterius defendendum, & loco cautela probè obseruandum.*

Problema II.

Gail. n. 17. Prelati, Comites, Barones, Nobiles immediati, welche dem Reich ohne mittel vnterworffen / an à ciuitatibus etiam Imperialibus vel vniuersitatibus, puta capitulis seu collegijs itidem Imperio immediatè subiectis, beneficio austregarum remoto, rectâ in Camera conueniantur?

NEGARE

Hoc tacitè videtur D. Gail. 1. obs. 1. n. 17. dum ibi tantum de mediatis loquatur, quod illarum respectu, priuilegium Comites, Barones &c. non habeant. Ergo (fortè concludit) idem si fuerint immediati.

AFFIRMARE

Non veretur P. Mindan. 1. Process. Cam. 13. n. 3. NITIVRI arg. Rubr. & text. Ord. Cam. tit. 5. p. 2. vbi ciuitatum Imp. nulla fiat mentio nec dicat, quod etiam illarum respectu Comites, Nobiles &c. priuilegiu habeant

DISPUTATIO I.

diati: tum primarum instantiarum
privilegium, seu ius austregarum,
non via simplicis querelæ, locum ha-
bebit: ita Mindano contra Gailium
colligente, idemq; in capitulis & col-
legijs firmiter statuente, quæ Gail. ta-
cito præterijt pede.

beant austregarum. Ideoq; illud pro o-
misso censendum, & ad fori ordinarij
regulas remittendum. II Quia austre-
gæ strictissimi iuris sunt, ac proinde ca-
su expresso, ad non expressum haud pos-
sunt extendi. Mind. d. lo. & c. ¶ An
Capitulū sede vacante habeat ius au-
stregarum? Neg. Mind. lib. 1. c. 10. n. 7.

Aff. Gail. 1. obs. 30. n. 13. ubi de hac questione dicemus.

Atentia.

1. Num recte D. Gail. ad nu. 17. omittat Praelatos (qui appellatione Principum non veniant, nec Principibus dignitate pares sunt;) cum & hi à mediatis rectè in Camera conveniantur?
2. Num recte D. Gail. ad n. 18. fallentiam ponat in Principe, quod suam civitatem municipalem in Camera convenire debeat; cum idem etiam in quibusvis alijs Principis subditis ab eo conveniendis obtineat?
3. Et cum quivis etiam alius Imperio immediatè subiectus, civitatem suam, aliosve suos subditos in Camera convenire teneatur; cur, quæso, D. Gail. præd. loco solius fecit mentionem Principis?

Problema III.

Ratione violati privilegij Imperialis, sortimur forum in Camera: Sed hic non sine ratione quis ambiget, an, ut hoc casu decernantur processus & citatio ad videndum se incidisse in pœnas privilegij, necesse sit, ut tam Camerae, quàm parti ritè prius insinuatam sit privilegium?

AFFIRMAT

HAud obscurè D. Gail. d. obs. 1. n. 9. ibi: nisi prius privilegium Camerae & parti ritè insinuatam sit: Camerae, inquam, ut ostendatur de sumdata iurisdictione: parti verò, ut privilegij scientiam habeat. MOVETUR. Quod sicut privilegia facti sunt alieni. text.

NEGANT

Quidam ex Dn. Cameralibus hodiernis, existimantes, quod parti quidem antè insinuatam fuisse privilegium, necesse sit: Camera vero sufficiat privilegium tum originaliter insinuari, cum petuntur processus. MOVERI fortè (meo iudicio) possent

PROBLEMATVM CAMERALIVM

eni, text. in c.1. de Constitut. lib. 6; ita eorum presumatur ignorantia, text. in l. plurimum. ff. de iur. & fact. ignor. l. si. ff. pro Suo. Ergo, ut ad poenam privilegij agi possit, & processus extrahantur, prius privilegij insinuatio legitime Camerae & parti facta, requiritur, Gail. d. lo. ¶ Sed (me iudice) si Gailij opinionem integram & sanam voluerimus conservare, necesse est, ut sine omni verborum captatione, & triticis remotis, dicamus Gailij mentem esse, non quod insinuatio ista, ut quoad partem; ita etiam quoad Cameraam necessario, antequam processus petantur, fieri debeat: sed sufficere ad extrahendos processus, si tum, quando ij petuntur, ipsum Originale vna cum supplicatione exhibeatur, & narretur, privilegium ad partis pervenisse notitiam.

possent I. etiam ipsius Gailij (n. 9.) quafi in hoc sibi ipsi contradicentis auctoritate: ibi: Quod si privilegium non sit insinuatum Camera & c. Ergo (conclude) quoad partem tantum requiritur necessario, ut ante parti privilegium sit insinuatum. II. Sic ex hac causa denegati sunt processus in causa Stadthagen contra Dieterichen von Schönberg 22. April. Anno 86. Item in causa Stadt Schweinfurt contra P. W. 4. Novemb. Anno 89. ¶ Et hoc si ita est, plane tollenda essent ista Gailij verba: Camera, & item ista: Camera, inquam, ut ostendatur de fundata iurisdictione. ¶ Sed in scirpo nodum quarere ne videamur, conciliationem molientes, Dn. Gailij ICti ut gravissimi, ita de studio iuris optime meriti sententiam, a violentis aduersariorum manibus seu correctionib. liberare admitemur.

Αρχήματα.

- ad num. 19. 1. An recte loquatur Gail. n. 19. quando ait: Principem à civitate sua municipalis sine ducali in ius vocatum, coram suis consiliarijs conveniendum esse, licet id satis durum sit; vel civitatem ex octo vijs seu modis in Ord. Cam. praescriptis, unam eligere posse: Cum (ratio dubitandi) illa via, qua Princeps coram suis convenitur consiliarijs, non sit alia ab ijs octo vijs, quae in Ord. Cam. praescribuntur?
2. Imò, anne totum illud rectius à Dn. Gailio fuisse omissum; cum mera sit τωπολογία illius, quod dixerat superius ad nu. 17. vers. Secus esset, si aliquem Principem & c. Vbi etiam rectius prauidicium hoc loco de civitate Principi subiecta adductum subijceretur.

Problema IV.

Nec

Nec illud extra dubietatis aleam positum, an in casu denegatae vel protelatae iustitiae, So jemand das Recht ver- Gail. nu. 21
 sagt oder mit geschyden verzogen wird/ omisso medio iudice, rectâ ad Cameram deueniri possit?

POTEST.

NEQVIT.

VT non obscure innuit Dn. Gail. in d. obs. n. 21. in casu denegata iustitia superiorem adiri posse indistincte adferens. ¶ Clarius idem quoq; in specie ad viduas & pupillos refert ibid. nu. 40. vers. Sed haec in Camera non observatur, quia ipsemet Princeps & status Imperij, in causis viduarum & pupillarum cognoscunt, & ideo omisso medio, viduis & pupillis non decernuntur processus in Camera, nisi in casu denegata & protelata iustitia. **MOVEIVR I.** arg. c. ex transmissa. 6. c. licet ex suscepto. 10. c. ex tenore 11. c. ex parte B. quondam Angliae Reginae 15. de foro comp. c. ceterum 5. de iudic. II. Ordin. Cam. Imp. p. 2. tit. von Sachen die durch versagt oder verzogen Recht an das Cammergericht erwachsen. 26. ¶ In causis denegatae vel protelatae iustitiae quinque adhuc reperio inter D. Gaillium Mys. & Mindan. controuersias, de quibus, Deo volente, suo loco infra ad Gailij observat. 28. plenâ dicitur Minerva.

Secundum D. Mys. s. obs. 82. n. 3. & aliorum modernorum Dn. Cameralium sententiam, qui Gail. incogitantia & erroris arguunt, quod in casu denegata iustitia, omisso medio iudice ad Cameram deueniri posse contendit pradd. loc. ¶ Et quod Gail. n. 21. indistincte ponit, id in ijs tantum iudicijs procedere dixerim, qui Imperio immediate sunt subiecti, & quorum Camera proximè superior est: scilicet si iudex iustitiam denegans media tum habeat superiorem. **I V V A T V R** hac sent. I. Ordin. Cam. p. 2. tit. 1. §. 1. ibi: desselbigen Untergerichts (notetur) negste Obrigkeit vñ Herrschafft ihme Rechtsens zuverhelffen ansuchet/ vñ da ihme daselbst auch nicht zum rechten/ wie sich gepüret / verholffen/ solches dem Kay. Cam. (nota tum demum Gailij procedere fallentia, si non sit iudex intermedius) anbringen mag. II. Item p. 2. Ord. Cam. tit. 26. pr. ibi: das negste Obergericht. III. Accedit P. Foller. in addit. ad Marant. distinct. 11. n. 11. vers. intellige sanè.

Amgñra G.

1. An rectè loquatur D. Gail. (n. 40.) dum omisso medio iudice viduis & pupillis num. 40.

PROBLEMATVM CAMERALIVM

illis rogat in Camera decerni processus, nec addit, quid in viduis & pupillis immediate Imperio subiectis obtineat, utrum videlicet recta in Camera; an vero coram austregis (Vermdg der Außträg) conveniantur?
 2. *Quandores, de qua controuertitur, non in iure actionis, sed mero iudicis consistit officio, (ut datio & confirmatio tutorum, & curatorum, causa alimenterum &c.) Außträg an locum habeant?*

Problema V.

Gail.n.27.

Sanguinolentus propemodum est Dn. Cameralium conflictus, an cause criminales, Peinliche Sachen/ die Leibstraff erheischen/ quantum ad viam simplicis querelae, vna cum reliquis causis ciuilibus communem Camera sequantur ordinationem, atq; ita in prima instantia in Camera ventilari possint?

CLAVDIT

Vlam hanc simplicis querelae
Dn. Gail. i. obs. i. n. 27. & instr. obs. 28. idem de pace publ. c. f. in f. D. Mynsing. 4. obs. 4. quem sequitur D. Arnol. Reyger, ibid. Eleg. Ruger. Ruland. in tr. de commiss. p. i. lib. 2. c. 3. MOVETVR I. text. Ord. Cam. Imp. p. 2. tit. 50. §. weil so sich von Personen etc. ibi: wollen wir das die Obrigkeit deselben ends etc. & ibi: als dann der Obrigkeit gemelter Stadt etc. vbi maleficia (die Leibstraff auff ihnen tragen) advocatorum & procuratorum, non a Camera, sed ab eius loci magistratu puniri debere, rescriptum est. Exinde tu conclude, in causis criminalibus capitalibus Camera haud fundatam esse iurisdictionem. Qui sic? Quia Camera ne quidem quoad personas

APERIT

E Andem P. Mindan. i. Pr. obs. 9. pr. & n. i. & Dn. P. Danaesen in eleg. suo discursu de iure meri Imperij. Huius sent. RATIO I. Quia Cam. vetatur in ijs per viam appellationis cognoscere. Ord. Cam. p. 2. tit. 28. §. item demnach auch etc. Ergo (conclude) extra appellationis viam id Cam. potest. arg. l. 18. ff. de test. l. 20. §. mulier. ff. de testam. Exceptio siquidem confirmat regula in casib. non exceptis. l. 21. ff. de testam. l. 12. pr. ff. de iudic. II. Quia cessante causa, cessat effectus: causa cur in criminalibus non pronocetur, est consueudo, d. p. 2. Ord. Cam. tit. 28. §. item nach dem sich, quae cessante in ijs, qua simplicis sunt cognitionis, nihil erit, quod iam efficere possit iurisd. Camera, arg. l. actione 65. §. i. tem

sonas Camerales merum imperium plene tributum est, d. tit. 50. §. fi. ubi crimina personarum Cameralium excipiuntur. Exceptio autem confirmat. reg. in casibus non exceptis, maxime in concessione meri Imperij. II. Per Ordin. Cam. p. 2. t. 28. §. item nach dem auch/ ibi: ordnen vnd wollen wir/ daß hinfürter in peinlichen sachen/ die Leibstraff auff ihnen tragen / am Kayf. Cammerg: kein appellation angenommen/ sondern angeregtem gebrauch nach gehalten werde. III. Ord. Cam. p. 2. t. 22. ubi constitutio pignorationis, causas excipit criminales, ibi: alleine Malefis sachen aufgenommen: idq; ideo, ne, quod directe non potest, per obliquum Camera de crimine capitali cognosceret. IV. Quia crimen pacisfragij pertinet duntaxat ad Cameram. p. 2. t. 9. V. Quia in Comitij de Anno 1524. §. dieweil dann ferner etc. constitutum est, ut convicti alterius facinoris, quam fracta pacis, non à Camera iudicentur; sed remittantur ad forum ordinarium. VI. Et videmus etiam cotidie in causis criminalibus denegari processus à Dn. Cameralibus. VII. Deniq; merum Imperium, quod specialiter lege defertur, l. i. pr. ff. de offic. eius cui mand. est iurisid. Camere tributum esse nusquam (quod ego sciam) traditur. VIII. Quia in ordin. Camer. nihil extat, quod ad process. criminalem pertineat. IX. Imò si cri-

tem §. 9. ff. pro soc. l. ff. de test. tit. III. arg. tit. 27. p. 2. qui inde à titulo 9. multis specialibus non solum civilium, sed & criminalium causarum expressis, ut fracta pacis tit. 9. & seq. perduellionis tit. 20. §. weiter ob sich jemand etc. subiectus est instar clausulae generalis, ibi: sachen etc. & ibi: alle vnd jede Personen vnd Sachen/ ut tam de causis criminalibus, quam civilibus intelligi possit. IV. Quia criminis fracta pacis d. tit. 9. vsq; ad tit. 20. Perduellionis d. tit. 20. §. weiter ob sich. §. als nemlich für das erste. & tit. 24. Blasphemix in Pölicey Ord. 48. tit. von den Gottschlästerungen/ §. nemlich so jemandes iunio §. würde aber eines Ehurfürsten. computationis, Recess. Imp. Anno 1512. §. desgleichen wiewol/ circa fin. Libelli famosi vltio & c. Camera commissa est; qua tamen iudicio publico poena capitali coercentur, dd. text. l. 6. pr. ff. de iniur. l. i. C. de famos. lib. V. Quia Comitibus, Baronibus, reliquisq; immediatè Imperio subiectis, si ab inferiorum ordinum hominibus super causa criminali in Cam. conuentiri non possent, impunita eis delinquendi daretur licentia; cum nullum nisi Caesarem, & qui eum representat Camera, iudicem habeant. Caesarem autem iudicem non habent. ar. p. 2. Ord. Cam. tit. 7. Cum Caesar sibi tantum Ducatum & Comitatum

si cri-

um fer-

PROBLEMATVM CAMERALIYM

si criminalia communem Camera sequerentur ordinationem, tum etiam austruag in criminalibus locum haberent. At non hoc. Ergo nec illud. X. Et si ad Cam. pertineret criminum persecutio, tum vix delicta punirentur: cum in Camera, teste Ruland. d.lo. lites sint immortales. XI. Sume arg. ex stylo & iudiciali obseruatione, qua instar legis est.

um feudi titulo ab Imperio descendendum, cognitionem referuauit. VI. per Recess. Imp. Ann. 94. S. Ebener mas sen. vers. da sich aber ein solcher fallt etc. vbi frustra quereretur, quo in loco accusari debeat scarius, qui solus eadem fecerit in via, si Camera ab omni causarum criminalium excluderetur cognitione.

Problema VI.

Gail. nu. 35. Liceat hic inquirere, an vigesima quarta D. Gailij fallentia, debeat esse generalis vel specialis?

SPECIALIEM

Fecit D. Gail. hac obsi. n. 35. quando ibi ait, fallere, si reus immediate Imperio subiectus, ad requisitionem actoris, non tres (prout in ordinatione requiritur) sed vnum vel duos tantum nominauerit Principes: quia hoc casu legi non sit satisfactum, ac proinde absq. ulteriori requisitionis necessitate, decursu mensis spacio, causam recto tramite ad Camera deuolui, uti pro hoc allegat text. in l. Fulcinius. S. hoc editum. ff. quib. ex caus. in poss. eat.

GENERALEM

Esse debere non sine ratione quis dixerit. ¶ **RATIO**, Quia & alij sunt casus quamplurimi, quibus si forma in d. ordin. prescripta ad amissum non seruetur, statim ad Camera deuoluitur causa, quos omnes hic D. Gail. omisit. ¶ Eorum ergo in genere mentionem facere debuisset, & quid nisi potuisset etiam hoc modo: Vicesimo quarto fallit, si in primis instantijs firma in Ord. prescripta, non fuerit obseruata, ut verbi gratia, si reus immediate Imperio subiectus &c.

Ανεπίμοτα.

- num. 38.
1. Quando D. Gail. n. 38. fallentiam ponit, in personis iurisdictioni Camera immediate subiectis: Et postea subycit, eam procedere in actionibus personalibus, quoad personas immediate Imperio subiectas: anne odiosam committat τρωτολογίαις?
 2. Et anne differant: Imperio immediate subiectum esse; & subiectum esse iurisdictioni Camera?
- Proble-

Viduae & pupilli personae reputantur miserabiles, ac proinde gaudent fori privilegio: sed ambigi hic posset, Vtrum causae viduarum & pupillorum fallentiam seu limitationem constituent? Gail. n. 40.

CONSTITVUNT.

EXpressè Dn. Gail. hac obs. 1. n. 40. **R**ATIO. Quia in causis viduarum & pupillorum (aliarumq; miserabilium personarum, deo armis sâligen Personarum) Gail. d. nu. 40. ibi: Nam non solum viduae & pupilli miserabiles, sed etiam senes decrepiti, diuturno morbo exhausti & enervati, & generaliter omnes, qui naturali commiseratione ob fortune iniuriam digni sunt. vid. inf. subiecta πείρα Me-noch. de arbi. ind. quest. casu 66. Thefsaur. Pedem. decis. 177. Roland. à Valle lib. 1. conf. 76. n. 47. & passim. Couarr. Pract. q. 6. 7. Dn. Vult. ad l. vn. C. quan. Imper. inter pupill. vel vid. & c.) sola facti veritate inspectâ, ipsemet cognoscat Imperator, uti pro eo textus est in l. vn. C. quand. Imp. inter pupill. vel vid. vel alijs miserabilibus personis cogn. c. Regum. 23. q. 5. confer infra nostrum problema 9.

NON CONSTITVUNT

TAcitè & reipsa eidem Gailio d. n. 40. **R**ATIO. Quia ait in causis viduarum & pupillorum, non Camera (casu denegate vel protrahente iustitia excepto) sed ipsosmet Principes & status Imperij cognoscere, ac proinde omisso medio iudice, ipsis viduis & pupillis haud decerni processus in Camera. ¶ Quâ ergo ratione hos connumeraretur inter fallentias seu casus, quibus statim in prima instantia perueniri potest ad Camera? Id neutiquam fieri posse videtur; cum Gailly propositum fuerit enumerare casus, in quibus per modum simplicis querela in prima instantia adiri possit Camera, arg. huius obs. 1. n. 1. & inf. nostri problem. 9. ¶ Melius igitur fecisset Gail. (teste etiam Gilhusen in arbore iudic. p. 1. c. 1. n. 37.) si hanc fallentiam, utpote ad rem non pertinentem, omisisset.

CONNEXA.

1. Viduas, pupillos, inter miserabiles connumerari personas, proindeq; fori gaudere privilegio, iam diximus: Quid si lite iam coepta, nupserit vidua, vel pupillus factus sit adultus, extinguitur nec hoc casu privilegium? Neutiq;.
2. Quid si vidua sit diues fortunâq; rotâ euecta? Nec hoc casu illud privilegium cessabit

B

PROBLEMATVM CAMERALIVM

- cessabit solamen, etiamsi Regina sit (teste D. Borch. de Feud. c. 10. n. 27.) Sic ex eadem causa alimentorum Margreten von Schönbergæ maris vidua, contra Dieterichen von Schönbergæ filium, reiectis exceptionibus der Aufsträg in Camera causa acceptata in Ianuario Ann. 83. E contra processus denegati Marggraff Jacobs Wittiben/ contra Marggraff Ernst Friederichen zu Baden in Martio Ann. 91.
3. Viduis tamen luxuriose ac impudice viuentibus, hoc priuilegium qui tribuunt, iuris & equitatis haud sunt studiosi: Fæminis verò viros inuitiles habentibus, qui denegant, immisericordes.
 4. Annè etiam virgines seu fæmina colibem vitam agentes, viduarum priuilegium habeant? Neutiquam, si Gaillio (n. 41.) credimus: quod tamen alij, etiam in maioribus 25. annis (Diff. D. Herm. Vult. ad d. l. vnic.) affirmare non sine ratione videntur.
 5. Annè meretrices (vt quidam volunt) sint miserabiles personæ; cum (vt Canon. volunt) ducens meretricem, opus misericordie exercere dicatur? N.
 6. An prædictum priuilegium personarum miserabilium etiam ad mercatores (vt quidam volunt, teste Menoch.) rectè extendatur; cum homo mercator (vt ex D. Chrystomo refert Canon. in c. eiciens 11. dist. 88.) vix aut nunquam Deo placere: nec sine mendacio aut periurio esse possit?

Problema VIII.

Gail. n. 47. Datio ac confirmatio tutorum, quoad personas immediate Imperio subiectas, Camera fundat iurisdictionem, teste D. Gaillio: sed an idipsum tam ad tutorem, quam pupillum referendum?

REFERT

ETIAM ad tutorem D. Gail. hac obs. 1. n. 47. ibi: quando nimirum tutor & pupillus immediate subsunt iurisdictioni Camera. ALLEGAT ad hoc text. l. i. ff. de tut. & cur. dat. ab his qui ius dand. & c. & ibid. gloss. in verb. eiusdem. l. ius dandi. 3. eo. l. neg. s. C. qui dar. int. vel cur.

SED MALE

DICAT aliquis? RATIO esse potest, quod hic ratione iurisdictionis, non tutoris; sed pupilli spectetur persona: Et sufficiat pupillum immediate Imperio esse subiectum: Idq; ex stylo Camera hodie ita obseruari pleriq; attestantur. ¶ Sed de hoc suo tempore accuratius & enucleatius.

Aug⁹

DISPUTATIO I.

Amegua.

1. An rectè D. Gail. n. 46. tacito praterierit pede Pralatos; cùm in ijs idem. num 46.
ius obtinere videatur?
2. Imò annè D. Gail. ibid. frustra & tautologicè specialem posuerit fallentiam seu exceptionem in subditis Comitum, Baronum & Nobilium immediate Imperio subiectorum, quia illi suos dominos in Camera convenire possunt: Cùm (ratio dubitandi) idem in alijs quibuscumq; immediate subiectis obtineat, teste etiam ipsomet Gaillio supra ad nu. 17?
3. Et si hoc, nunquid, monente Logico, tota ista fallentia ad d. n. 17. commodius rejiceretur?

Problema IX.

In causis feudalibus Vasallus, si Principem aliquem vel Gail. n. 54.
Comitem Imperij in ius Vocare voluerit, non iudicem ordinationis (vermög der außtråg) sed Pares curiæ adire debebit. Sed nunquid hoc Dn. Gaillius inter fallentias seu limitationes, quas ponit, rectè connumerat?

QVIDNI?

Dicat Dn. Gail. 1. obs. 1. n. 54. si modo suum fallentiarum numerum voluerit retinere & conservare plenum & intactum. **MOVETUR** forte quòd controuersia feudales non coram iudice ordinario vel ordinationis; sed coram Austregis (de quibus Schwanman in process. Cam. Imp. p. 1. c. 2. per tot.) definiri ac dydicari debeant, c. 1. de contr. feud. apud pares curiæ term. Gail. d. obs. 1. n. 54. Dn. Myns. 4. obs. 89. & 1. obs. 99. & 5. obs. 75. & 6. obs. 19. Hart. Hart. pr. obs. 54. de feud. obs. 21. & 22. ¶ Sed hic Gaillius sibi ipsi respondet, seq; proprio videtur ingulare gladio in prin. sua obs. 1. n. 1.

QVI SIC?

Dixerim ego: siquidem à limitationibus ibi à Dn. Gaill. propositis, alienissimum est, quod n. 54. de Paribus Curia iudicibus inter Dominum & Vasallum existentibus subijcit. **MOVEOR** quòd solum Gaillij fuerit propositum enumerare casus, in quibus per modum simplicis querela in prima instantia, Camera adiri possit, teste G. d. obs. 1. nu. 1. ibi: quos profundanda iurisdictione Cam. & discernendis processibus, ex ordine subijciam. ¶ Vbi praterea illud dubium reliquit indecisum, utrù reperiantur adhuc plures casus, quibus statim in prima instantia ad Camer. deveniri possent.

B 2

Amegua.

PROBLEMATVM CAMERALIVM

Αμνηματ.

- ad Gail. 1. *Non Pares Curia; sed solum Caesarem iudicem esse competentem, in causis feudum Imperij (puta Principatus, Ducatus vel Comitatus, Fürstenthumb/ Herzogthumb oder Graffschaffren belangend) concernentibus; extra dubietatis positum creditur aleam: sed cum Imperator illorum sibi soli reservarit cognitionem; anne male D. Gail. n. 31. in duobus vassallis de feudo Imperij contententibus ponit fallentiam? Sed de hoc plenè infr. ad obser. 29.*
2. *An & quatenus Aulsträg locum habeant in feudilibus, dicemus infr. ad Gail. obs. 19. num. 5.*

Problema X.

Gail. n. 57. *Illud quoque scrupulum mihi mouet, quando reconuentionem coram Paribus Curia locum habere.*

ADSERIT

Indistinctè Dn. Gail. 1. obs. 1. n. 57. Hart. Hartm. 2. Pract. obser. tit. de feud. 54. obs. 21. n. fin. ubi ait, Pares Curia per viam reconuentionis cognoscere posse etiam de causis non feudilibus.

MOVENTVR I. Quod sint iudices ordinarij habentes iurisdictionem à lege. c. vn. §. Præterea si inter. tit. de prohib. feud. alien. per Frideric. At regula generalis est, reconuentionem coram omni fieri posse iudice, tam ordinario, quam delegato, arg. c. cuius in agendo. 3. q. 8. l. cum Papinianus. 14. cum auth. & consequenter C. de sent. & interloc. omn. iudic. II. Inuare posset hanc sententiam, quod multa permittuntur incidenter, que principaliter fieri prohibita sunt, l. 1. pr. ff. de aut. tut. l. quoties. 3. & ibi Bart. Ias. & Dd. C. de iudic. Ias. in l. si quis. 4. pr. ff. de

DISTINGVIT

DN. Mynsing. 4. obser. 90. inter causam feudalem & nò feudalem: & illo casu, non hoc, admittit reconuentionem. **MOVENTVR I.** iudicio Dn. Cameralium, à quibus sit approbata; contraria verò crebrius & suo iudicio rectè improbata. **II.** Neg, id sine ratione: Quia Pares Curia ex lege feudorum, habent iurisdic. ac proinde extra feudales causas haud attenditur: lege siquidem deficiente feudali, ad legem scriptam seu ius commune recurrendum c. vn. de feud. cognit. **III.** Adde quod Pares Curia habeant quidem iurisdictionem; sed limitatam inter Vassallos tantum, in causis feudilibus. At limitata causa limitatum debet producere effectum. **IV.** Sic Pater olim iurisdic. habebat in liberos, nemo tamen inde dixerit, in

3

DISPUTATIO I.

ff. de reb. cred. si cert. pet. III. Quia consensu partium adiri potest is, qui iurisdictionem habet in causis non feudaliibus, & vice versa, in causa non feudali iudex causarum feudaliu. ¶ quamvis ad hoc respondeant alij, multa consensu partium effici posse, qua partibus inuitis & repugnantibus fieri possint, neutiquam, siquidem inuito non volenti sit iniuria l. nemo videtur. 145. de R. I. §. sed est. §. Instit. de obligat. qua ex delict. nascunt. ut autem actio; ita & reconuentio instituitur in inuitum per vulg.) IV. Et hanc sententiam uti communem tenet gloss. in c. 1. de controu. feud. ap. Par. term. Item Bald. Aluarot. & secundum eum ferè omnes iuris feudalis Interpp.

rit, in eum iudicem litigantes consentire potuisse D. Niell. disp. feudali ult. th. 5. V. arg. c. vn. §. si inter. tot. tit. de alien. feud. pat. lib. 2. tit. 29. c. vn. de controuers. feud. ap. Par. term. 2. F. 16. c. 1. de L. Corrad. 2. F. 34. Somsbec. de feud. p. 14. n. 30. VI. Sic coram arbitro (ut- cunq; arbitria ad instar iudiciorum sint redacta) reconuentio haud habet locu; cum compromissi limites, cognoscendo excedere non valeat. l. 1. ff. de arbit. c. cum dilectus. 6. ext. eod. VII. per d. l. 14. C. de sent. & interloc. ibi: in eadē negotio. Ergo (arg. à contrario sensu deducto) negotium, si sit diuersum, eundem iudicem habere nequit. VIII. Hinc gloss. in c. 1. verb. superfluis quaestionib. ext. de mut. pet. Clericum (ait) ita demum reconuenire posse, si causa natura hoc patiatur.

CONNEXVM.

Quid si vasallus à Domino conuentus, se vasallum vel rem controuersam feudalem esse neget? Huius causa cognitio utrum ad Curia Pares, ut cum multis Hart. Hartm. existimat; an verò pertineat ad iudicem ordinarium (ut opinantur Schraderus, Blancus & alij) precedentis questionis probè dabit decisio.

Problema XI.

An Pares Curiae, si ex rationabili causa sint suspecti, iudex adeundus sit ordinarius? Gail. n. fin.

AFFIRMAT

DN. Mysing. 6. obs. 19. Hartm. Hartm. tit. 24. obs. 21. n. 7. **RATI** O. Quia ordinarius iudex possit recusari. I. arg. l. apertissimi. 16. C. de

NEGAT

EOS recusari posse Gail. 1. obs. 1. n. fin. **RATI** O. I. arg. c. vn. §. fin. de inuestit. in marit. fact. II. Quia iudex ordinarius recusari non

PROBLEMATVM CAMERALIVM

C. de iudic. ubi delegatus Principis potest recusari: additur ratio, quia sine suspitione lites procedere debeant: Ergo & quivis alius index ordinarius. Cum eadem in iudice ordinario obrineat ratio (suspicio scil.) qua in delegato. ¶ Imò delegatus maior est quolibet ordinario, l. fin. C. ubi Senat. vel Clariss. c. pastorales. vers. quia vero. ext. de offic. deleg. c. sanè. 11. cod. Ergo rectè etiam (si non multo magis) recusabitur ordinarius. (¶ licet alij hic fallaciam Comparatorum committi existiment: cum principis delegatus præferatur ordinario non ἀλλως, absolute & simpliciter, per omnia & in omnibus; sed ὡς ἕκαστος respectivè vel particulariter, seu, ut alij vocant, κατ' ἀλλο, secundum aliud, puta quoad iudicandum; non verò quoad recusationem, arg. c. pastorales. §. præterea. vers. ad quod ibi: quantum ad illud. ext. de offic. iudic. ord. l. fin. C. ubi Senat. vel Clariss. ¶ Imò ordinarius indicat & cognoscit iure suo seu iure magistratus; Delegatus verò iure duntaxat eius, à quo datus: neq; enim iurisdictionem; sed de factò salutem cognoscendi indicandiq; habet facultatem) II. Quia Prætor ordinarius libertatis index recusari potest l. si pariter 9. ff. de liber. caus. Ergo & c. (¶ Quamvis illam alij de iudice à Prætorè dato accipiant) III. Quia dicitur in l. 4. C. de iurisdic. quòd ordi-

naria

possit, Gail. d. n. fin. idem Gail. 1. obj. 33. n. 1. Mysf. 2. obj. 52. & 3. obj. 63. & 4. obj. 59. Hart. Hartm. 1. obj. 9. 10. 11. 12. 13. VVurmbf. Pr. obj. tit. 1. obj. 6. & 5. & seq. Marant. p. 5. dist. 5. n. 42. Cacheran. decis. 15. n. 1. & seq. ¶ At Pares Curie sunt iudices ordinarij; (quia à Paribus eliguntur Pares lege mandante c. 1. de contr. feud. apud & c. c. 1. apud quem vel quos & c. §. si. quo temp. mil. inuest. 1. F. 22. c. 1. tit. de contr. inter Episc. & Vasal. lib. 2. F. 22. c. 1. tit. an apud ind. vel curiam dom. 2. F. 46. text. eleg. in c. 1. §. præterea. tit. de prohib. feud. alien. per Frider. 2. F. 55. At lex facit iudicem ordinarium l. & quia. 6. ff. de iurisdic. vt & consuetudo c. duo. de off. ord. Rosenthal. 2. F. 12. concl. 1. n. 7. & ibid. in allegat. ad lit. C. D. E. Adde qua supra. in vtramq; adducuntur partem in th. nostra 3. & 4.) Ergo & c. ¶ Maior propositio (quod ordinarius recusari non possit) seqq. ulterius vallari posset fundamentis. I. arg. N. 86. c. 2. (vnde desumta est auth. si verò contigerit. C. de iudic. ubi index ordin. suspectus non totum recusatur; sed adiungitur ei sanctissimus Episcopus, qui una cum ipso causam audiat, ipsiq; coërceat ne iniuste pronunciet. ¶ Sed num d. N. 86. c. 2. loquitur de iudice ordinario? Quid nisi? Quia iste index ibi appellatur clarissimus. At verò index delegatus ex delega-

3

DISPUTATIO I.

naria sedis examen declinari non possit post litem contestatam. Ergo (à contrario sensu) ante litem contestatam potest. (¶ licet alijs argumentū à contrario sensu, hic & alias in iure valde sit suspectum & periculosum.)
 IV. Imò iniquum esset, si quis sub suspecto litigare cogeretur iudice, teste *Did. Couar. Pr. quest. 26. pr. cum iuxta illud vulgare, plus valet fauor in iudice, quam lex in Codice. V. arg. Nou. 53. c. illud. 3. v. sancimus. Ibi: siue repudiare volueris siue etiam cum eo alium iudicem petere. VI. arg. l. qui iurisdictioni. 10. ff. de iurisdic. ¶ Licet alij hic respondeant in d. l. 10. agi non de recusatione iudicis ordinarij; sed prohiberi simpliciter, ne is, qui iurisdictioni præest, sibi ius dicat, vel uxori, vel liberis suis & c. VII. arg. l. omnes. 12. pr. & §. 1. C. de iudic. (¶ Sed quod ibi Zeno de recusatione iudicis asserit, id accipientium putant de iudice dato seu delegato. IIX. arg. Nou. 96. c. 2. §. 1.*

delegatione Clarissimatus non consequitur dignitatem, uti nec iurisdic. vide Gothofred. ad d. N. 86. II. per N. 13. c. 2. vers. scimus & c. ubi postquam Iustin. dixisset, interdum dignitates magnas pecuniarias indicare, subiicit: multoties etiam coniu-dices dari & c. III. arg. l. apertissimi 16. C. de iudic. ubi in specie suspecti recusatio delegatis attribuitur iudicibus, tam à Principe, quam alijs datis. Iam autem ad totum genus si pertinere, hoc est, ad omnes iudices tam ordinarios, quam delegatos; sanè (dixeris) otiose & plusquam ridiculè id restringeretur, in tota ista lege ad unam illam speciem: eadem opera & quidem facilius de toto genere id affirmari potuisset. Facit etiam quod d. l. 16. non sit rescriptum; sed edictum generale ad Præfectum Prætorio emissum. Sed de his plura in ipsa disputatione.

Problema XII.

Superioribus adde & hoc dubium: Princeps à Nobili a-lioué priuato immediato, vigore Austregarum requisitus (ut nominaret drey vnparthensche Churfürsten / Fürsten / oder Fürsmässige / aus welchen der Cläger einen zum Richter zuerwehlen vñ zuertiesen macht hab) nominauit Principes de eadem domo & familia ortos; vel etiam ultra 12. miliaria à requirente dissites: Cuius hoc casu fundatur iurisdic-tio?

C A-

PROBLEM. CAMER. DISPUTA. I.

CAMERAE,

AVSTREGARVM

Ita sentire videtur Compilat. Symph. supplic. tom. 3. verb. Aufsträg. vers. quod durum videtur. MOVERI possit I. arg. Ordin. Cam. p. 2. tit. 4. §. zum dritten/ iuncto tit. 2. §. darauß sol etc. & t. 3. §. 1. vers. vber 12. Meilen etc. & vers. Ihme drey Ehurfürsten etc. ¶ Titulus (aiunt) 4. ordin. (in quo predictæ qualitates in specie non exprimentur) recipiet interpretationem & suppletionem ex tit. predd. primo & secundo, ad quos inuicem relatio fit. II. Quia utrobique eadem subest ratio, eadem subsunt impedimenta, molestiæ, agendiq; difficultas, damni metus atq; ratio expensarum: siue Princeps à Nobili aliouè priuato immediatus siue ab alijs Principalis status personis requiratur, predictoq; modo à requisito fiat denominatio. III. Imò hac ratione nominari possent longè ultra 12 miliaria à Requirente distitos: idq; contra ordinationis mentem & sententiã, inq; preiudiciũ Actoris seu Requirentis. IV. Quia priuilegia non facile debent extendi: Et constitutio, qua instar legis est, ad vnguem seruanda: quodq; illa in casu specificato non causat, nec nos causare debemus.

Hoc casu fundari iurisdictionem Hinuere videtur Christophorus Schwanman lib. 1. Process. Cam. c. 4. n. 9. & quidem alij ex recentioribus. MOVENTVR præcipuè I. quòd hæ omnes sint viæ separata, & ab vna ad aliam non liceat argumentari: cum diuersa sit ratio in hoc & alijs titulis, maxime in tertio, quo ad illa 12 miliaria, qua hic non attenduntur. II. Vnde etiam à maioribus in hanc itum est sententiã, ut dictus tit. quartus Ordin. p. 2. non recipiat interpretationem & suppletionem ex prioribus & alijs titulis; sed sufficere, si Principes nominati sint, etiam ultra 12 miliaria distiti, deq; eadem orti domo. III. arg. Ordin. d. t. 4. §. zum achten. vers. wo auch einem Eläger aus ferne des wegges etc. qui versiculus otiosus esset, si tres cogeretur nominare Principes, So nit vber 12. Meilen entessen: quia (quod bene perpende) es köndte keiner ferner seyn als der ander. IV. Imò hac ratione multis in locis, Saxonia, Pomaria in ordin. Cam. expressis requisitis vix satisfieri posse, quod exemplis demonstrares difficile non erit.

CONNEXVM.

An consuetudine induci possit, ut quis index sit in propria causa? Quod affirmat D. Gail. h. obs. 1. n. 18. Negare videtur idem Gail. 2. obs. 34. n. 2. vbi de hac controuersia, Deo volente, pro more nostro plenà dicemus Mineruã.

F I N I S.

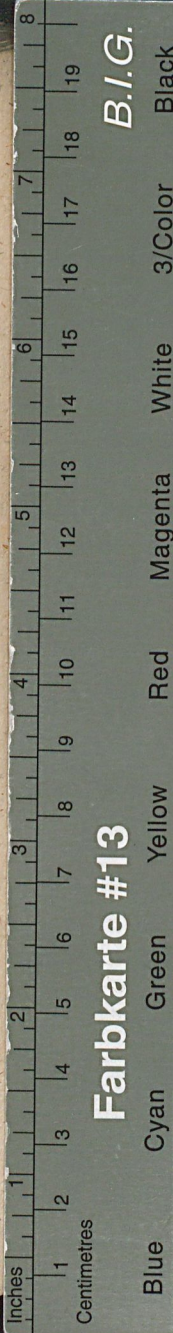

(X2618032)

V017

B.I.G.

Farbkarte #13

VM CAMERALIVM, 1614, 3
Sine
 VERSARVM
 IMPERII TRIBVNA-
 On. ANDREAE GAILLII
 erales accommodatarum, &
 rtem suis fundamentis
 xcussarum,
 TATIO PRIMA,
Continens
 de PRIVILEGIO PRI-
 TIARVM, quas vocant Austre-
 ter alia etiam quasdam annexas
 nes in primam GALLII
 servationem:
Quam
 RESIDENTE
 ANDREA CRANIO,
 d. IVLIA Professore publico,
 hac defendit
 S FORSTERVS,
 ICTi fil. Heidelberg.
nunc
lucem edita, à multis
desiderata.
 MAESTADI,
 IACOBI LVCII,
 1614.

20

